

стои едно гнѣздо на връха на едно дърво; при полъты на тоя хълмъ са намираше пещерата, при която на-зливити челоуѣци не смѣяхъ да приближать, а овчя-рити отдалечявахъ оттамъ стадата си. Смоляното испареніе, което непрѣстанно излизаше отъ Стиксовото благо прѣзъ тѣхъ пещеръ оскверняваше въздуха. Около туй мѣсто не растеше ни трѣва, ни цвѣтие, и никога челоуѣкъ не виждаше тамъ сладкыты зефиры, ни подно-вленіето на пролѣтныты хубости, нито богатыты есен-ны дарове; земята, като безводна, бѣше спечена и твър-да, та не раждаше друго освѣтъ нѣкои голы дръвчета и ничтожны кыпарисчета. При това и далечъ на око-ло Церера отказваше на землѣдѣльцыты богатыты си златны жътвенны плодове. Бахусъ напраздно ся виж-даше да общава сладкыты си лозяны плодове; защото гроздѣто въмѣсто да озрѣе, то ся спарушваше. Водны-Самодивы (les naïades) ся виждахъ усържлы, и не до-пуцахъ никакъ да потече чиста вода, и отъ туй тамъ водыты бѣхъ вынагы мжтны и горчивы. Птичета-та никога не пѣяхъ тѣдѣва, гдѣто бѣше пълно отъ трънакъ и къпинякъ, защото тѣ нигдѣ не намирахъ какъ-ж-годѣ джбравкѣ за да ся подслонятъ. Тамъ ся не чуюше друго, освѣтъ само граканіето на гарваныты и дрезгавый гласъ на бухалыты; тамъ и самата трѣва бѣше горчива и стадата, що пасяхъ тамъ, никакъ не осбцахъ онуй весело расположеніе, което ги кара да игражтъ; и юнецътъ бѣгаше отъ юницѣтъ, а овчярѣтъ намусенъ забравяше гайдѣтъ и цевницѣтъ си.

Тая фигура, както и по-горнята дава изобилно вещество и изряднѣ красотѣ на поезіѣтъ.

Възобщеніе, ἀνακοίνωσις.

113. Тая фигура бива, когато вѣстіята ся отправа къмъ слышятельны си, или и къмъ противнѣтъ странѣ, като да ся допытва отъ тѣхъ какъ приличя, или приличяше по-добрѣ да стори отъ каквото е сторилъ. Това бива въ случай, ко-гато той е увѣренъ, че не можеше стори друго по-праведно и по-полезно. Когато атинейското народосъбраніе непра-ведно осждило Сократа на смъртъ, неговата жена му рѣкла: